

Van de brandstapel

Als tiener en twintiger was ik helemaal niet zo'n fan van voetbalverslaggever Evert ten Napel. Vaak zetten we de radio aan als hij op tv commentaar gaf bij een wedstrijd van Oranje. Liever de enthousiaste Jack van Gelder dan Ten Napel met de termen die hij zelf tot clichés maakte. Voorbeelden? 'Als een granaat', 'die dekselse...' en 'goeie genade'. De ludieke actie 'Evert ten Napel op de brandstapel' was me eind jaren negentig uit het hart gegrepen.

Maar stiekem ben ik een beetje van Evert gaan houden. Noem het nostalgie of melancholie. In een te snel veranderende en door geld verziekte voetbalwereld is hij een lichtpuntje. Ik merkte het toen ik Ten Napel commentaar hoorde leveren bij een eredivisiewedstrijd op betaalzender Fox. Roemruchte clubs als HFC Haarlem verdwijnen en voetballers veranderen tegenwoordig sneller van club dan van onderbroek; maar Evert blijft zijn heerlijke clichés

de wereld in slingeren.

Deze week hoorde ik het voetballied 'Wonder' van de Haarlemse band Bender. Ik genoot van het 'ouderwetse' commentaar van Ten Napel. Hij speelde een glansrol. Laat ik het, ook aan mezelf, toegeven: ik ben een fan van Evert. Misschien moet ik maar actie gaan voeren om de geboren Drent weer achter de microfoon te krijgen tijdens de duels van Oranje. Het motto: 'We zijn stapel op Ten Napel'.

Haarlemmermeer

Bertje schittert in WK-finale

Evert ten Napel speelt rol in voetballied van Vissers-telg

Wessel Mekking
w.mekking@hdcmedia.nl

Haarlem * Hij voetbalt met iconen als Coen Moulijn, Marco van Basten en Johan Cruyff. In de WK-finale tegen Brazilië maakt Bert Vissers de winnende treffer. Voor de Haarlemmer (49) gaat eindelijk een jongensdroom in vervulling.

Vissers doet dat in de zelfgeschreven single 'Wonder' van zijn band Bender. Ongeveer twee jaar geleden bracht de groep van zanger Bert Vissers, gitarist Tom Bak, trompettist Bart Tuinman en contrabassist-zanger Jos Caspers z'n eerste album uit. Het aantal optredens neemt toe en de tweede druk van duizend cd's is aanstaande. Met het uitbrengen van een door Martin Nijdam geproduceerd voetbalnummer hoopt Bender op meer bekendheid.

Maar het is niet zo dat de band grote concessies doet. Hun kleinkunstmuziek is te vergelijken met die van Stef Bos en wijlen Bram Vermeulen. De voetbalsong van Bender is dan ook geen Wolter Kroes-achtig feestnummer. „Geen holadiee. Het is een echt Bender-lied, het gaat niet de verkeerde kant uit”, omschrijft Vissers het zelf. „Ook in dit liedje probeer ik een gevoel uit te drukken. Het gaat over de droom om in het Nederlands elftal te spelen. Net als veel andere jongetjes had ik die droom ook. En eindelijk komt die uit”, lacht Vissers.

En als je dan toch een voetballied maakt, waarom zou je dan geen beroemde voetbalverslaggever vragen het commentaar bij de zogenaamde finale in te spreken? „We dachten al heel snel aan Evert ten Napel”, vertelt Vissers. Ze belden diens manager en het was vlot geregeld. „Een week later zaten we in Everts huiskamer in Ermelo. We zijn blij met hem. Iedereen kent hem. Van zijn commentaar op radio en tv of van de

Bert Vissers en Evert ten Napel.

Zie videoclip op de website van deze krant

voetbalgames”, weet Vissers. Ten Napel paste maar één ding aan de tekst van Vissers aan. Hij maakte van Bert namelijk Bertje. „Eigenlijk zo logisch, het gaat immers om een jonkie uit de C1 dat een droom heeft.” Als jongetje voetbalde Vissers bij BSM in Bennebroek. Ook een aantal van zijn toenmalige teammaatjes komt voor in de tekst van Wonder. Nieuw-Vennep speelt eveneens een rol in het liedje. Tot groot enthousiasme van een groep dorpsbewoners. Ook wel weer grappig, vindt Vissers, aangezien hij in het liedje juist tegen de keeper van Nieuw-Vennep scoort. Maar Vissers kan in het dorp waarschijnlijk toch niet zo veel kwaad doen, aangezien hij een zoon is van Joop en een neefje van Herbert, grondleggers van de Vicon-fabriek, zie artikel hieronder.

Eén van Bert Vissers' dromen is uitgekomen. Maar hij heeft nog meer dromen; hij hoopt ooit meer tijd te kunnen besteden aan Bender. Maar of de muziek van de Haarlemse groep een groter publiek bereikt of

Bender-mannen Tom Bak, Bart Tuinman en Bert Vissers in de videoclip van 'Wonder'. Jos Caspers ontbreekt in de clip. FOTO'S HANS VISSERS

niet; het mooiste compliment heeft de band al binnen. Zo hadden ze de eer te mogen spelen op het sterfbed

van de moeder van een fan. „Het mooiste is iets losmaken bij mensen. Als je hoort dat ze naar onze liedjes

luisteren en het gevoel hebben dat het over henzelf gaat.” Meer info op www.bendermuziek.nl.

'Vicon-fabriek was soort familie'

Wessel Mekking

Nieuw-Vennep * De landbouwwerktuigenfabriek aan de Hoofdvaart heeft al lang niet meer de naam Vicon (Vissers Constructie Nieuw-Vennep). Maar wie in Nieuw-Vennep Vicon zegt, kan nog steeds rekenen op enthousiaste reacties. „Het was een heel mooi bedrijf, waar nog steeds over wordt gesproken”, weet ook Bert Vissers, zanger van Bender. Onder leiding van zijn vader Joop en ooms Bas en Herbert groeide Vicon uit tot een begrip en een grote speler. In de Vennepse fabriek werden meer dan twee miljoen landbouwwerk-

tuigen gemaakt.

Bert Vissers' vader Joop nam de verkoop van machines in het buitenland voor zijn rekening. „Als directeur buitenlandse markt heeft hij ongelofelijk veel gereisd”, weet Bert. Hij herinnert zich de talrijke diploma's die zijn vader kreeg voor het passeren van de evenaar. „De Vicon-kunstmeststrooiers zie je over de hele wereld”, weet Bert, die twee boeken over de Vicon-historie erbij heeft gepakt.

„Het was ook een van de eerste bedrijven met een maatschappelijk werker. Vicon was een soort familie”, ervoer Bert ook tijdens de receptie/reünie waarbij het eeuwfeest

werd gevierd.

Als jongetje ging hij weleens mee naar de fabriek. Ook tijdens de sportdagen van de fabriek banjerde Bertje rond. Maar werken bij Vicon deed hij nooit. „Op de een of andere manier is die gedachte nooit bij me opgekomen.” Wat Bert gemeen heeft met wijlen zijn vader is de liefde voor het bedenken van dingen. De Haarlemmer publiceerde kinderboek 'Jantje en het helikoptertje' over een jongetje dat een schroefje vindt. „Dat verhaal hebben we ooit samen bedacht. Fantaseren en nadenken over wat je met iets kan doen; dat waren typisch dingen voor mijn vader.”

Feestelijke opening van een fabriekscomplex van de Vicon in 1955.

FOTO PR